

Nazwa przedmiotu/modułu:		PROPEDEUTYKA KULTURY FIZYCZNEJ				
Nazwa angielska:		Propaedeutics of physical culture				
Kierunek studiów:		WYCHOWANIA FIZYCZNE				
Zakres		Trener personalny/Animator czasu wolnego				
Forma studiów		Stacjonarne				
Profil studiów		Praktyczny				
Jednostka prowadząca:		Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa, w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Medycznych i Technicznych, Katedra Nauk o Kulturze Fizycznej i Zdrowiu				
Prowadzący przedmiot:		Dr Urszula Supińska				
I. Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	WR	Łącznie	ECTS
I	15	-	-	-	15	1
II. Cel przedmiotu:						
C1 – zapoznanie z treściami i ogólnymi celami kultury fizycznej oraz jej fundamentalnej części wychowania fizycznego.						
C2 – uświadomienie misji nauczyciela wychowania fizycznego – trenera i sędziego sportowego.						
II. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji:						
brak						
IV. Oczekiwane efekty kształcenia:						
EU1 – student rozumie i potrafi samodzielnie uzasadnić potrzebę pobierania nauki z różnych obszarów wiedzy, tak przyrodniczej, jak i medycznej i społecznej.						
EU2 – ma wiedzę o wartościach, formach aktywności ruchowej, stanowiących podstawową składową kultury fizycznej.						
EU3 – potrafi różnicować i samodzielnie analizować własne umiejętności ruchowe i swoich podopiecznych, ich zachowania ruchowe, w sensie pozytywnym i negatywnym.						
EU5 – rozumie i potrafi analizować i interpretować zasady fair play.						
EU6 – ma świadomość roli i odpowiedzialności za powierzoną młodzież w zakresie wychowania i kształcenia fizycznego.						
V. Treści programowe:						
Forma zajęć: wykłady						Liczba godzin
W 1	Miejsce propedeutyki w naukach o kulturze fizycznej.					2

W 2,3	Poznanie podstawowych pojęć: kultura, kultura fizyczna, wychowanie, wychowanie fizyczne oraz formy uczestnictwa w kulturze fizycznej (sport, rekreacja, rekreacja ruchowa, rehabilitacja ruchowa).	4
W4	Analiza „edukacji fizycznej” jako struktury pojęć (fizyczne wychowanie i fizyczne kształcenie): podmiot, podmiot uczeń, podmiot nauczyciel, sfery osobowości ucznia (kierunkową i instrumentalną) oraz terminologia z tym związana	2
W5	Analiza rozwoju polskiej myśli o wychowaniu fizycznym po XVII w o ujęciu teleologicznym wychowania fizycznego.	2
W5	Kodeks „Fair Play” – czyli wszystkie zasady. Analiza i interpretacja zasad. Odpowiedź na pytanie „jaki jest sens przestrzegania kodeksu fair play” ?	2
W6	Pedagogika, przygotowanie kadr wychowania i sportu szkolnego.	2
W7	Role społeczne i kariera nauczyciela wychowania fizycznego, trenera i instruktora sportowego oraz rehabilitacji ruchowej.	2
W8	Utrwalenie i ocena poziomu wiedzy.	1
Suma godzin		15
VI. Narzędzia dydaktyczne:		
	Foliogramy, plansze.	
VII. Metody dydaktyczne		
1.	Wykłady	
2.	Praca w zespołach	
3.	Dyskusje	
VIII. Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1	Aktywność i pilność w czasie zajęć	
F2	Prezentacje wiedzy na wybrane zagadnienia	
IX. Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem		15
Konsultacje (średnio na jednego studenta)		6
Przygotowanie się do zajęć		4
Suma		25
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1
X. Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Henryk Grabowski, Teoria fizycznej edukacji. Kurs propedeutyczny. WSiP, Warszawa 1997.		
2. Maciej Demel, Propedeutyka wychowania fizycznego. Wydaw. Sport i Turystyka, Warszawa 1997.		
3. Bożena Zawadzka, Uczestnictwo w kulturze fizycznej wyzwaniem naszych		

<p>czasów. Kielce 2010.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zbigniew Cendrowski, Przewodźć innymi. Poradnik dla liderów zdrowia i sportu. Promo-lider, Warszawa 1997. 2. Jędrzej Śniadecki, O fizycznym wychowaniu dzieci ze wstępem Macieja Demela. Kraków 2002.
--

XI. TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
EU.1	KW 5 KU KK	C1	W1	1	F
EU.2	KW15 KU1, 2 KK	C2	W2	1	F
EU.3	KW KU KK	C3	W3	1,2	F
EU.4	KW KU	C4	W4	1	F
EU.5	KW7 KU KK1	C5	W5, 6	1	F
EK6	KW 7 KU 10 KK25	C6	W7,8	1,2	P

II. FORMY OCENY - SZCZEGÓŁY

	Ocena 2	Ocen 3	Ocena 4	Na ocenę 5
Efekt1 Efekt 2	Nie zna potrzeby czerpania wiedzy dla potrzeb WF z nauk przyrodniczych i społecznych. Nie zna wiedzy o wartościach ciała w aspekcie form aktywności ruchowej.	Zna potrzebę czerpania wiedzy z różnych dziedzin, a zwłaszcza przyrodniczej, medycznej i społecznej. Wymienia specyficzne formy wartości w skali 75%.	Dobrze rozumie związki kultury fizycznej z innymi dziedzinami nauk, a zwłaszcza przyrodniczych i społecznych. Wymienia więcej niż 75% wartości ciała w aspekcie ruch.	Biegle wartościuje związki kultury fizycznej z innymi dziedzinami, potrafi biegle wymienić i różnicować wartości ciała w aspekcie ruch.
Efekt 3 Efekt 4	Nie potrafi wymienić własnych umiejętności ruchowych i ich potrzeb dla organizmu. Nie dostrzega potrzeby posiadania umiejętności interpretacji zjawisk ruchowych.	Wymienia i określa własne umiejętności ruchowe (65%). Wie co to są zachowania ruchowe lecz nie dostrzega ich pełnych wartości.	Potrafi wymienić własne zachowania ruchowe i odnieść je do własnej wydolności fizycznej (75%). Zna i umie określać zachowania ruchowe człowieka zgodnie z wymogami lektury	Biegle wymienia i określa własny potencjał ruchowy, umie i rozumie jego potrzeby. Biegle wymienia formy zachowań ruchowych i różnicuje je w zależności od wieku

			(75%).	podopiecznych.
Efekt 5 Efekt 6	Nie zna protoplastów kultury fizycznej i nie wie o ich zasługach dla kultury fizycznej. Nie zna i nie widzi siebie w roli nauczyciela wychowania fizycznego.	Wymienia kilku prekursorów kultury fizycznej (do 65%). Zna powinności i role nauczyciela WF i trenera sportowego w skali do 65%.	Wymienia więcej niż 75% poznanych nazwisk prekursorów i ich zasług dla kultury fizycznej. Potrafi wymienić role i zadania nauczyciela WF, trenera i instruktora sportowego.	Biegle wymienia poznane nazwiska i interpretuje ich zasługi oraz określa przynależność czasową. Wykazuje pełną świadomość roli i powinności nauczyciela – wychowawcy fizycznego.